

handling af traktaten. „Det skulle vara rätt och rimligt att den nu sittande riksdagen under vars tid hela Nordek-planen skapades, också skulle få säga sit ord i saken.“

Honkonen taler for de finske folkedemokrater.

Som talsmand for Finlands folkedemokratiske parti påpegede Kuuno Honkonen, at han opfattede udtrykket „en vid europeisk marknadsløsning“, således som det anvendtes i den økonomiske rekommandation fra Helsingforssessionen i 1967, således, „att det verkligen omfatter hela Europa.“ Bortset fra at anbefale udvidelse af handelen med de socialistiske stater og u-landene kom Honkonen ikke ind på markedsproblemerne og nævnte overhovedet ikke Nordek-planen. Derimod udtalte han tilfredshed med de andre nordiske landes positive holdning til den finske indbydelse til en europæisk sikkerhedskonference og anbefalede dem at følge Sveriges eksempel i Vietnam-spørgsmålet samt at knytte diplomatiske forbindelser med DDR.

Færøerne og Nordek.

Udkastet til Nordek-traktaten sikrede Færøerne adgang til, om de ønskede det, at deltage helt eller delvis i samarbejdet. Under generaldebatten udtalte lagmand Chr. Djurhuus, at Færøerne ville tage sagen op til behandling. Nordek-planen interesserede særligt Færøerne, hvad fiskerisamarbejdet, finansierings- og industrisamarbejdet angår. Allerede i dag, udtalte lagmanden, nyder Færøerne godt af nordisk samarbejde med hensyn til eksporten til USA og Storbritannien, og efter at de har tilsluttet sig EFTA, har de samme rettigheder inden for Frihandelsområdet som andre nordiske fiskeeksporterende lande. Hvad der inden for Nordek særligt interesserer Færøerne på dette punkt, er den fællesnordiske finansiering af prisstabiliseringen for fisk. De direkte landinger ville man formentlig have været villige til at acceptere. Også den nordiske finansiering af strukturrationalisering af fiskeriet vil være af betydelig interesse for Færøerne. Det samme gælder muligheden for at finansiere industrialiseringen. Det er et af de største problemer at skaffe den nødvendige kapital og tekniske basis.

Nordek og EEC.

Det uventede skifte i den europæiske markedssituation og den finske regerings gentagne henvisning til de andre Nordekländers holdning til Fællesmarkedet som begrundelse for sin egen politik gjorde problemet om forholdet mellem Nordek og EEC til det betydningsfuldeste enkeltemne under generaldebattens behandling af Embedsmandsudvalgets tillægsrapport.

Krag om medlemskab af to toldunioner på én gang.

J. O. Krag pointerede, at bestemmelsen om, at de endelige toldsatsler først træder i kraft i 1974, „giver de europæiske forhandlinger en frist på 4 år. Så kan suspension eller udmeldelse være en nødvendighed.“ I anledning af påstanden om, at man ikke på én gang kan være medlem af 2 toldunioner, anså han dette for „en sandhed med modifikationer. Det kan man såre vel, forudsat at de to toldunioner har samme toldsatsler. Derfor tror jeg ikke, man skal betragte Nordek som forgæves eller den nordiske toldunion som fortabt, selv om der skulle komme forhandlinger i gang i forhold til EEC.“

Baunsgaard om den frie bane for europæiske forhandlinger.

Statsminister Baunsgaard mindede om, at der havde været megen diskussion om den forudsætning i statsministerbeslutningen, at samarbejdet skulle lette deltagelsen i eller samarbejdet med et udvidet europæisk marked. „Fra dansk side mener vi med rette at kunne sige, at denne forudsætning er opfyldt. Således som traktaten er udformet, er der intet, der forhindrer det enkelte land igennem forhandlinger at klarlægge mulighederne og betingelserne for at deltage i Det europæiske Fællesskab. Vi har fra dansk side aldrig lagt skjul på, at vi håber, sådanne forhandlinger snart vil kunne påbegyndes. . . . Ikke mindst i denne situation tror jeg, at der vil være behov for nordisk sammenhold både på de områder, der måtte blive omfattet af et bredt europæisk samarbejde, og på de områder, der måtte blive holdt udenfor.“